

Annelies Hermsen

Claire Parker

‘Limiteer jezelf nooit!’

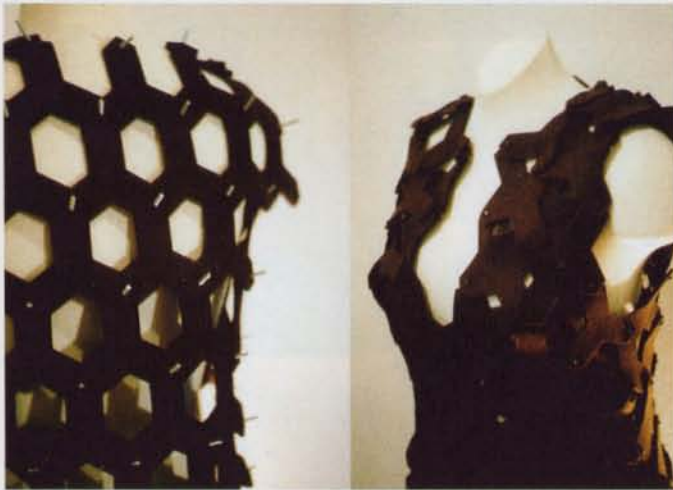
Gasthoofdredacteur Claire Parker (1968) van Mountain Design beoordeelt het werk van Annelies Hermsen (1982), die deze zomer afstudeerde aan de Design Academy Eindhoven (richting Man and Leisure) en eerder stage liep bij Droog Design. ‘Ik was pas 17 toen ik in Eindhoven begon, ik had nul ervaring met vormgeven.’ [\[door Nils Adriaans\]](#)

Annelies: ‘Het eerste wat ik wil laten zien, is mijn portfolio van de academie door de jaren heen. Daarna wil ik mijn eindexamen, dat uit twee delen bestaat, wat uitgebreider laten zien en toelichten. Overigens was ik pas 17 toen ik in Eindhoven begon, ik had nul ervaring met vormgeven.’

‘Dit kledingstuk, bijvoorbeeld, heb ik in mijn tweede jaar gemaakt. De opdracht was om aan de hand van textiel de 24-uurs cyclus uit te beelden. Het lag voor de hand om iets met beroepen te doen, zoals dokters, maar ik dacht aan de natuur die nooit stilstaat. En zo kwam ik op de mier, in het bijzonder de Afrikaanse vechtmier, die 's nachts als een bal rond de koningin samenklontert. De flexibiliteit van zo'n kolonie inspireerde me tot het ontwikkelen van een systeem waarvan je naast een kledingstuk ook andere gebruiksvoorwerpen kunt maken.’

Claire: ‘Het ziet er stoer uit. Waar is het van gemaakt?’

Annelies: ‘Van dik vilt. Dit wil ik nog echt gaan uitwerken, want het werkt,

Afrikaanse vechtmier-kleding

The pleasure of discovery

maar het is nu nog te zwaar om comfortabel te dragen.'

Claire: 'En de kleur?'

Annelies: 'Aanvankelijk dacht ik aan natuurlijke tinten, maar die wilde ik eerst goed uitwerken. Daarom heb ik voorlopig gekozen voor een basiskleur.'

Annelies: 'Een andere textielopdracht, met als thema "the pleasure of discovery", vormde deze shirts, met een rijk patroon aan de binnenkant, waarvan je slechts een glimp ziet aan de buitenkant - als een soort geheim. Het is een beetje een cliché, maar het idee was dat schoonheid 'm in kleine dingen zit.'

Claire: 'Ja, maar het is wel zo; dat als je plots iets ontdekt, zeker iets wat je al kent, dat dat enorm kan raken.'

Genot

Annelies: 'Deze eettafel, als onderdeel van "voedsel", een ander vak tijdens mijn opleiding, heb ik in mijn laatste jaar gemaakt. Mijn ouders hebben een restaurant in Maastricht (Restaurant Toine Hermsen, red.) en voor deze opdracht ben ik dus terug naar mijn roots gegaan.'

Claire: 'Ah, daar heeft iedereen passie voor. Dat is altijd goed.'

Annelies: 'De tafel bestaat uit allemaal kleine kubussen, waarop delen van

Eettafel met microscopische foto's van ingewanden

microscopische foto's van ingewanden staan afgebeeld. Afhankelijk van hoe je de kubussen rangschikt kun je zien wat er op die foto's staat, maar afzonderlijk zijn ze op zich niet herkenbaar.'

Claire: 'Dat is aardig, dat als je één blokje ziet, je van alles er in kunt zien.'

Annelies: 'En deze voedselontwerpen, met genot als thema, heb ik ook tijdens mijn laatste jaar gemaakt. Voor mij komt genieten van binnenuit, dus de link met voedsel is snel gelegd. Het zijn echte afrodisiaca en ja, mijn vader heeft geholpen bij het experimenteren met de samenstelling van de ingrediënten. Maar ik vertel er straks meer over, want voor mijn eindexamen heb ik dit thema verder uitgewerkt.'

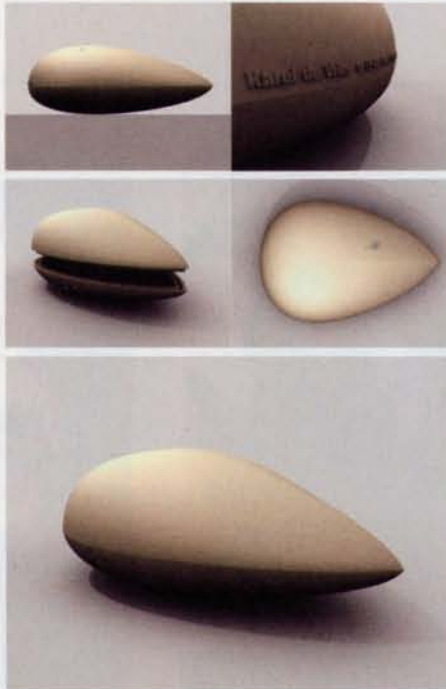
Claire: 'Het ziet er prachtig uit. Heb je het boek Like Water for Chocolate (oorspronkelijk: Como agua para chocolate, dat tevens verfilmd is, red.) gelezen? Daar doet me dit aan denken.'

Annelies: 'Ik heb de Nederlandse vertaling, Rode rozen en tortilla's, gelezen.'

Diepte

Annelies: 'Voor het vak publieke ruimte heb ik dit ontwerp van uitvergroopt gras gemaakt. Het idee was om de route die je elke dag aflegt opnieuw vorm te geven; en ik kan je vertellen dat de 5 minuten die ik elke dag naar de Academie moest afleggen sáái waren. Wat ik wilde doen, was de route groen en met gras zacht als een sofa maken. Dat heb ik vervolgens doorgetrokken. Hier heb ik wel veel kritiek op gekregen, vooral qua vorm.'

Claire: 'Ja, misschien had je het bij gewoon gras moeten laten.'

Burial Cocoon

Annelies: 'Tot slot, wilde ik dit schilderij uit mijn eerste jaar ook nog even laten zien. Dat gemaakt moest worden met kaarslicht.'

Claire: 'Mijn eerste indruk van je werk is dat ik de diepte van je gedachten goed vind. Je zoekt naar de minder voor de hand liggende weg en dat maakt het interessant, ook voor jezelf. En door de manier waarop je je onderwerpen researcht, is wat je ook relevant maakt. Bovendien is je werk behoorlijk divers, niet alleen maar grafisch - je kunt zelfs schilderen. Dat is design; design is veel meer dan alleen maar wat je aan de oppervlakte ziet. Ik krijg zin om zelf weer te gaan studeren.'

Enorme zaad

Annelies: 'Het eerste onderdeel van mijn eindexamen was een begrafenisproject. Al sinds ik Erik of het klein insectenboek las, heb ik een fascinatie voor wat er onder de grond gebeurt.

Daarnaast stuitte ik op een Zweeds bedrijf die cryomatie aan het ontwikkelen is. Dat is een techniek waarbij het lichaam wordt "gevroedroogd": de overledene wordt in een stikstofbad gedompeld en vervolgens door middel van trillingen tot poeder gemaakt. De poeder is enorm vruchtbaar. Ik heb dat bedrijf gebeld en gevraagd wat ze qua begrafenismaterialen nog niet hadden. Dat was een kist. Uiteindelijk wilde ik een nieuwe begrafenismaterialen ontwikkelen, waarbij leven letterlijk wordt teruggegeven.'

Claire: 'Ooit The Dead Good Funerals Book gelezen? Als je dat leest, realiseer je je hoe ingehouden, catharsisachtig, de Westerse manier van begraven inderdaad is.'

Annelies: 'Uiteindelijk heb ik een "kist", de Burial Cocoon, in de vorm van een enorme plantenzaad ontworpen en met behulp van een 3d-plasprinter (van aardappelzetmeel en hars,

red.) laten maken - van iemands lichaamsgewicht blijft ongeveer eenderde over. De materialen wil ik nog verder ontwikkelen, want nu is de cocoon nog erg steriel. Maar je kunt er wel eventueel iets opschrijven en in principe kun je er van alles op laten groeien. Denk bijvoorbeeld aan een familiebos in plaats van familiegraf.'

Claire: 'Het past in ieder geval in deze tijd, van spiritualisme. En ik ben weer onder de indruk van je diversiteit. Je bent niet bang - wat moeten je medestudenten en ouders wel niet gedacht hebben? Hoe dan ook, de essentie is helder, en het geheel doet wat futuristisch aan, maar als je goed naar de natuur kijkt, komt de vorm eigenlijk heel veel voor. Dit is wat je letterlijk noemt "het leven in een notendop".'

Gigantisch

Annelies: 'Het tweede deel van mijn eindexamen was, zoals gezegd, geba-

'Hier heb ik veel kritiek op gekregen, qua vorm'

Modellschilderen bij kaarslicht

Afrodisiaca

'Cocktails & Companions'

Porseleinen servies in vrouwelijke vormen

seerd op hetzelfde thema als mijn eerdere voedselontwerpen en bestond feitelijk uit een compleet horecaconcept, waarbij gezonde voeding en de juiste verhouding tussen eten en drinken, maar dus vooral lust, centraal stonden. Daarnaast heb ik de huisstijl ontworpen, evenals het interieur, met lange, hoge tafels om het bewegen en daarmee verleiden wat te vergemakkelijken. En ik heb zelf het porseleinen servies in organische, vrouwelijke vorm gemaakt én de publiciteit gedaan - ik heb in meerdere kranten en vakbladen gestaan.

'Heel veel mensen hebben me geholpen. Ik had qua materialen gelukkig veel sponsors en "Cocktails & Companions" is twee weken open geweest, zodat ik heb kunnen laten

zien waar al die energie in is gaan zitten.

Claire: 'Wat een gigantisch project! En wat een mooi servies. Wat lokte de meeste reacties uit, het interieur of de afrodisiaca en cocktails of het servies?'

Annelies: 'Ik ben veel gevraagd of ik ergens anders ook wilde komen cateren. Maar ik ben geen cateraar, ik ben een designer!'

Claire: 'Begrepen mensen het concept?'

Annelies: 'Ja, best wel. Soms vroeg ik er ook naar. Als mensen ervoor open stonden, kwam het over.'

Claire: 'Ik ben, wederom, onder de indruk van het werk.'

Annelies: 'Ik ben er 6 maanden meer dan fulltime mee bezig geweest. Blijkbaar was dit mijn lust.'

Claire: 'Wat ik in het algemeen van Annelies' werk vind? Ze laat zich in

ieder geval niet inspireren door de bekende designboeken. Dat is goed - daar haal je het namelijk niet vandaan. En ze heeft organisatievermogen, iets waar ontwerpers niet bepaald bekend om staan. Maar wat ik het allerbelangrijkst vind, is dat Annelies divers is. Limiteer jezelf nooit! Je bent zo'n brede, "renaissance" denker. Ontwerpers als *Marc Newson* of *Philip Starck* beperken zich ook niet.

'Hoe ze dat in de praktijk moet invullen, weet ik niet. Werken met andere creatieven kan inspirerend zijn, zolang ze maar niet te snel in een 9-5 cultuur terecht komt. Misschien moet ze wat tijd vrij nemen. Ik hoop over een aantal jaar in ieder geval iets te lezen over de nieuwe ontwerpen van *Annelies Hermen*. Ja, well done.'